

Bellini Norma című operájából a címszereplő ariáját Sümegi Eszter adta elő az esztergomi ferences templomban. A Kossuth-díjas karnagy és a Magyar Állami Operaház enekkarát Medveczky Ádám, Kossuth-díjas karmester

Ünnepi hangverseny Esztergomban

„Ilyen még nem volt a rendház és a gimnázium történetében.” „Bachtól a kortárs zenéig mindent hallhattunk kiváló énekesek tolmácsolásában.” „Külön öröm, hogy Medveczky karnagy urat, Sümegi Esztert, Pallerdi Andrást láthattuk, hallhattuk.” Ilyen és ehhez hasonló mondatok hangzottak el június 11-én. Vasárnap 18 órakor az esztergomi barokk ferences rendház és templom 300 éves jubileuma alkalmából nagyszabású, sikeres ünnepi hangversenyt rendeztek a magyar klasszikus zenei élet meghatározó egyéniségeinek közreműködésével.

„Minden nagy dal a csendből születik. Assisi Szent Ferenc pedig igazi nagy művész volt, aki a nagy csendből képes volt meghallani a hangokat” – kezdte köszöntő beszédében P. Dr. Tóth Damján a rendezvény szervezője. Ferenc feladatának tekintette, hogy testvéreivel együtt Jézus életét jelenítsék meg az emberek között, ezért szó szerint vette az evangéliumot. A ferences testvérek mindenkit Krisztus békéjével köszöntöttek: „Békesség e háznak!” (Mt 10,12). Mivel pedig az evangéliumban ez áll: „Egyétek, amit elétek tesznek” (Lk 10,8), a rendalapítók közül Ferenc elsőként engedte meg, hogy a testvérek bármilyen ételt ehetnek. Mivel ez is írva van: „Mindannak, aki kér tőled, adj” (Lk 6,30), Ferenc odaadta a köpenyét, a ruháját, sőt az evangéliumos könyvet is, ha ezzel segíteni tudott a szegényeken. Ez az evangéliumhoz való közelség a magyarázat rendíthetetlen derűjére. Öröme újra meg újra dalban tört ki és átragadt a környezetére is. „Testvérek! Mi egyéb vagyunk mi, mint Isten dalnokai és muzsikusai, akik lelki örömmel akarják megtölteni a szíveket!” De ez a vidámság nagyon fegyelmezett derű volt: Ferenc irtózott a hangos nevetéstől és a hiábavaló beszédétől. Damján atya azt is közölte, hogy a hangverseny ötlete tavaly szeptemberben vetődött föl. Akkor beszéltek erről Medveczky Ádámmal.

Az esten több olyan művész is fellépett, aki a ferences gimnázium növendéke volt, vagy kötődik Esztergomhoz. Medveczky Ádám, Kossuth-díjas karmester idősebbik fia – e sorok írója –

ferences öregdiák, unokája pedig ott tanul. A karnagy szerint az esztergomi gimnázium és templom olyan hely, ahol valóban megtisztul a lélek. Strausz Kálmán, a Magyar Állami Operaház Énekkarának karigazgatója 1968-ban végzett a gimnáziumban, Haramza László, az Operaház szólistája 1979-ben, Palerdi András, az Operaház állandó vendégművésze pedig 1986-ban. Fekete Attila tenorista is a ferenceseknél tanult, csak éppen Szentendrén. Vincze Gábor Péter, a Győri Nemzeti Színház színművésze, énekes esztergomi születésű, és édesapjával, Vincze László festőművésszel már olvashattak lapunkban interjút. Sümegi Eszter világhírű szoprán, aki számos külföldi operaházban kirobbanó sikerrel lépett föl, nagy örömmel vállalta el ezt a fellépést. Kun Ágnes Anna mezzoszoprán, az V. Simándy József Énekverseny győztese 2014 óta énekel az Operaházban. Külön érdekesség, hogy teológiát végzett, és a református lelkész nő kedvelt koncerténekes is. A Komáromi Kamarazenekarnak 2010 óta Medveczky Szabolcs karmester, zeneszerző a művészeti vezetője, koncertmestere pedig Medveczky-Horváth Györgyi. Szabolcs, aki június végén dirigál a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon, néhány évig tanított is az Esztergomi Zeneiskolában.

Az est műsorán Bach, Mozart, Caldara, Verdi, C. Franck, Gounod, Bellini, Rossini, Händel, Mascagni, Kodály, Donizetti, Puccini, Erkel és Medveczky Szabolcs művei szerepeltek. Palerdi András művészetében elsősorban lenyűgöző eleganciáját, pontosságát, szenvedélyességét, kivételes muzikalitását emelem ki, ami leginkább Fiesco áriájában érhető tetten. Sümegi Eszterről csak superlatívuszokban szólhatok. Főlényes technikai tudásával, energiái pontosan kiszámított beosztásával az énekesnő mindenkit elbűvölt. Hallatlanul könnyedén énekelte a műsor legnehezebb részeit is, virtuozitása, koloratúrái felülmúlhatatlanok, hangja, ha kell, légies, ha kell, drámai.

Kun Ágnes Anna Örse dalát
énekelte Kodály Hary Jánosból
(Fotó: Ilves Dániel)

Kun Ágnes Anna a fiatal mezzók hercegnője. Az énekesnő művészetét átjárja az intelligencia és az elegancia, érti és érzi a zenét, tökéletességre törekszik, amelyhez oly maximális precizitás társul, amely korunk legnagyobbjai közé emeli őt. Fekete Attila az est egyik legnagyobb közönségsikerét aratta a „Hazám, hazám”-mal. A művész már színpadra lépése pillanatában magára vonta a közönség figyelmét hatalmas hangmatériával és kiművelt technikával. Haramza László különleges adottságával, a hangjával fejezte ki az egész ünneplő közönség érzelmeit, csatornát képezve a templom és az Úr között. Vincze Gábor Péter énekes,

színművész az est házigazdájának szerepét is magára vállalta. Egyik legjobb vidéki színművészünk alakításából nem hiányzik sem a derű, sem a szenvedély. Medveczky Ádám újfent bebizonyította, hogy képes azt a legmagasabb szintet is elérni, amely egyedül a legnagyobbakhoz: (a maiak közül) James Levine-hoz, Daniel Barenboimhoz, Lorin Maazelhez, Zubin Mehtához vagy Claudio Abbadohoz hasonlítható. Nem kétséges, hogy a Komáromi Kamarazenekartól zeneileg hibátlan, világszínvonalú produkciókat hallhattunk, a partitúra csúcspontjai mindenhol teljes szépségükben bontakoztak ki. Az összehatáshoz a Strausz Kálmán vezette Magyar Állami Operaház rendkívül hatásos kórusa is hozzájárult. Az est nagy meglepetése volt, a zárószám, a Szent Ferenc-ének a Napfivér, Holdnővér című filmből, az összes közreműködő előadásában. A műsor végén kirobbanó vastaps jelezte, hogy visszavárják a művészeket Esztergomba. Talán nem is kell olyan sokat várni...

Medveczky Attila